Nr 37

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 2 kwietnia 1948 r.

129

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 1 kwietnia 1948 r.

o poborze scalonego podatku obrotowego od sprzedaży artykułów Polskiego Monopolu Tytoniowego, Państwowego Monopolu Spirytusowego, Polskiego Monopolu Solnego i Państwowego Monopolu Zapałczanego.

Na podstawie art. 21 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 3, poz. 23), zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 23 lutego 1948 r. w sprawie wysokości stawki scalonego podatku obrotowego od sprzedaży artykułów Polskiego Monopolu Tytoniowego, Państwowego Monopolu Spirytusowego, Polskiego Monopolu Solnego i Państwowego Monopolu Zapałczanego, zarządzam, co następuje:

§ 1.

Wprowadza się pobór scalonego podatku obrotowego od sprzedaży wszystkich artykułów zarówno nabytych w kraju lub za granicą (importowanych) jak i wydobytych lub wytworzonych przez zakłady i przedsiębiorstwa, objęte Polskim Monopolem Tytoniowym, Państwowym Monopolem Spirytusowym, Polskim Monopolem Solnym i Państwowym Monopolem Zapałczanym.

§ 2.

Do opłacania scalonego podatku obrotowego od sprzedaży artykułów wymienionych w § 1 obowiązane są przedsiębiorstwa: „Polski Monopol Tytoniowy“, „Państwowy Monopol Spirytusowy“, „Polski Monopol Solny“ i „Państwowy Monopol Zapałczany“.

§ 3.

1. Scalony podatek obrotowy wynosi:

a) 10% podstawy opodatkowania przy sprzedaży artykułów Polskiego Monopolu Tytoniowego oraz artykułów Państwowego Monopolu Spirytusowego,

b) 4% podstawy opodatkowania przy sprzedaży artykułów Polskiego Monopolu Solnego oraz artykułów Państwowego Monopolu Zapałczanego.

2. Podstawę opodatkowania stanowi obrót w rozumieniu art. 15 ust. 2 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 3, poz. 23) osiągnięty przez przedsiębiorstwa: „Polski Monopol Tytoniowy“, Państwowy Monopol Spirytusowy“, „Polski Monopol Solny“ i „Państwowy Monopol Zapałczany“ ze sprzedaży artykułów wymienionych w § 1 — z wyjątkiem artykułów nabytych — odbiorcom nie będącym zakładami i przedsiębiorstwami, objętymi Polskim Monopolem Tytoniowym, Państwowym Monopolem Spirytusowym, Polskim Monopolem Solnym i Państwowym Monopolem Zapałczanym.

§ 4.

1. Scalony podatek obrotowy obejmuje wszystkie fazy obrotów artykułami wymienionymi w § 1, dokonanych przez zakłady i przedsiębiorstwa, objęte Polskim Monopolem Tytoniowym, Państwowym Monopolem Spirytusowym, Polskim Monopolem Solnym i Państwowym Monopolem Zapałczanym w ramach tychże monopolów — oraz obroty z tytułu wykonywanych przez te zakłady i przedsiębiorstwa przy sprzedaży wymienionych artykułów czynności komisu.

2. Obroty osiągnięte ze sprzedaży w stanie nieprzerobionym odbiorcom nie będącym zakładami i przedsiębiorstwami, objętymi Polskim Monopolem Tytoniowym, Państwowym Monopolem Spirytusowym, Polskim Monopolem Solnym i Państwowym Monopolem Zapałczanym, artykułów nabytych w kraju lub za granicą nie są objęte scalonym podatkiem obrotowym.

3. Nie pobiera się oddzielnie podatku obrotowego od tych obrotów wymienionymi w § 1 artykułami, od których został pobrany scalony podatek obrotowy. Przepis ten nie uchybia obowiązkowi nabycia kart rejestracyjnych, określonemu w dekrecie z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 3, poz. 23).

§ 5.

1. Dyrekcje Polskiego Monopolu Tytoniowego, Państwowego Monopolu Spirytusowego, Polskiego

Monopolu Solnego i Państwowego Monopolu Zapałczanego wpłacają scalony podatek obrotowy do terytorialnie właściwych dla nich urzędów rewizyjnych w sposób i w terminach, przewidzianych w dekrecie z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 3, poz. 23) oraz w dekrecie z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174).

2. Dyrekcje Polskiego Monopolu Tytoniowego, Państwowego Monopolu Spirytusowego, Polskiego Monopolu Solnego i Państwowego Monopolu Zapałczanego obowiązane są do wpłacania zaliczek na podatek obrotowy, określonych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 20 stycznia 1946 r. w sprawie obowiązku wpłacania zaliczek na podatek obrotowy (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 51), z zastosowaniem stawek scalonego podatku, ustalonych w § 3 ust. 1 niniejszego zarządzenia.

§ 6.

Od obrotów, osiągniętych przez zakłady i przedsiębiorstwa, objęte Polskim Monopolem Tytoniowym, Państwowym Monopolem Spirytusowym, Polskim Monopolem Solnym i Państwowym Monopolem Zapałczanym, ze sprzedaży artykułów wymienionych w § 1, w czasie do dnia 31 grudnia 1947 r. będzie pobrany podatek obrotowy na zasadach ogólnych.

§ 7.

Urzędy rewizyjne, o których mowa w § 5 ust. 1, uprawnione są do kontroli prawidłowości obliczania oraz terminowego wpłacania scalonego podatku obrotowego, przypadającego w myśl przepisów niniejszego zarządzenia.

§ 8.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1948 r.

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

130

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 1 kwietnia 1948 r.

w sprawie instrukcji inspekcyjnej w dziale służby akcyzowej.

Zarządzam wprowadzenie w życie z dniem ogłoszenia instrukcji, stanowiącej załącznik do niniejszego zarządzenia.

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

Załącznik do zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 1 kwietnia 1948 r.

INSTRUKCJA INSPEKCYJNA W DZIALE SŁUŻBY AKCYZOWEJ

C z ę ś ć I.

Służba inspekcyjna w Departamencie VI (Akcyz i Monopolów) Ministerstwa Skarbu.

Postanowienia wstępne.

§ 1. 1. Czynności inspekcyjne w Departamencie VI (Akcyz i Monopolów) Ministerstwa Skarbu spełniają inspektorzy podlegli służbowo Dyrektorowi tegoż Departamentu, a funkcyjnie Naczelnikowi Wydziału Służby Akcyzowej, w którym są zgrupowani.

2. Ministerstwo Skarbu może zlecić przeprowadzenie czynności inspekcyjnych również innym urzędnikom w Departamencie VI poza inspektorami; w tym przypadku stosują się do nich odpowiednio postanowienia niniejszej instrukcji w części I, o ile Ministerstwo Skarbu nie określi ich uprawnień i obowiązków w odmienny sposób w piśmie delegacyjnym.

§ 2. Działalność inspekcyjna inspektorów Departamentu VI nie obejmuje:

1) przedsiębiorstw i zakładów monopolowych, których inspekcja jest zastrzeżona dla Komisji Rewizyjnej Skarbu Państwa przy Ministerstwie Skarbu, z wyjątkiem inspekcji działalności nadzorczej władz akcyzowych i czynności służbowych kontroli akcyzowej w odniesieniu do tych przedsiębiorstw i zakładów. W przypadkach jednak, gdy w czasie dokonywania wspomnianej inspekcji okaże się konieczność przeprowadzenia inspekcji w szerszym zakresie, zaś wstrzymanie się od przeprowadzenia tych czynności mogłoby zdaniem inspektorów Departamentu VI przynieść szkodę dla interesów Skarbu Państwa, a uzyskanie zgody Prezesa Komisji Rewizyjnej Skarbu Państwa wzgl. na-

wiązanie łączności z delegatami tej Komisji w okręgu, poddanym inspekcji, trwałoby zbyt długo — inspektorzy są upoważnieni do przeprowadzenia czynności inspekcyjnych w tych przedsiębiorstwach i zakładach w zastępstwie Komisji Rewizyjnej; o wyniku tych czynności ma być bezzwłocznie powiadomiona wspomniana Komisja Rewizyjna.

2) badania orzecznictwa w sprawach o przestępstwa skarbowe, popierania oskarżenia w tych sprawach oraz spraw, związanych z przyznawaniem nagród pieniężnych za wykrycie powyższych przestępstw, załatwianych w oddziałach karnych wydziałów IV izb skarbowych i w działach karnych urzędów akcyzowych, a zastrzeżonych dla inspekcji Wydziału Karnego Departamentu I Ministerstwa Skarbu, z wyjątkiem: a) spraw organizacji tych oddziałów i działów w odniesieniu do potrzeb etatowych i osobowych, wydajności pracy i szkolenia poszczególnych urzędników, b) stwierdzania (przy sposobności inspekcji), jakie są przyczyny ewentualnych zaległości w urzędowaniu, oraz spowodowania wydania zarządzeń, zmierzających do ich usunięcia o ile możności na miejscu, c) stwierdzania podczas inspekcji w wymienionych oddziałach i działach, czy działalność wykrywcza organów wykonawczych powołanych do tępienia przestępczości jest zgodna z obowiązującymi przepisami, czy jest celowa i czy nie natrafia na jakie przeszkody.

Zadania inspekcyjne.

Sprawy administracyjne.

§ 3. Do zadań inspektorów należy w szczególności:

1) zbadanie działalności służbowej naczelnika wydziału IV izby skarbowej tak odnośnie należytego zabezpieczenia dochodów budżetowych z akcyz i monopolów i popierania rozwoju gospodarki na odcinku akcyzowo-monopolowym, jak i odnośnie sprawności agend służby akcyzowej w danym okręgu, oszczędności w etatach osobowych i wydatkach rzeczowych;

2) zbadanie wyników pracy wydziału IV-go, zwłaszcza działalności inspektorów wzgl. innych urzędników, którym zlecono wykonanie czynności inspekcyjnych;

3) zbadanie stanu współpracy z innymi wydziałami izby skarbowej, w szczególności z wydziałem ogólnym, z inspektorem okręgowym Ochrony Skarbowej, oraz z władzami i organami celnymi, jako też z innymi władzami, organami i instytucjami państwowymi, gospodarczymi i t. p., a zwłaszcza z Milicją Obywatelską i wojskami Ochrony Pogranicza;

4) przeprowadzenie inspekcji urzędów akcyzowych, rejonów, oddziałów rejonów i stałych nadzorów kontroli akcyzowej w kierunku zbadania, czy wykonywanie służby w tych agendach odpowiada obowiązującym przepisom, potrzebom służbowym i wymogom życia gospodarczego;

5) zbadanie stanu organizacji agend, obsady i etatów wyznaczonych dla służby akcyzowej, fachowości i wyszkolenia urzędników szczególnie na stanowiskach kierowniczych, oraz stanu szkolenia praktykantów, następnie stanu pomieszczeń tych agend, zaopatrzenia w sprzęt biurowy i środki lokomocji;

6) zbadanie stanu obsługi przyrządów kontrolno-mierniczych syst. Siemensa i innych typów, przeznaczonych do mierzenia ilości spirytusu i alkoholu, jakoteż stanu innych narzędzi mierniczych i sprzętu technicznego, sposobu ich używania, stanu konserwacji oraz ustalenia potrzeb w tym kierunku;

7) przeprowadzenie inspekcji przedsiębiorstw wyrobu, przerobu, zużycia i magazynowania artykułów akcyzowo-monopolowych z uwzględnieniem postanowień zawartych w § 2; w szczególności należy w tych przedsiębiorstwach zwrócić uwagę na następujące sprawy: a) zezwoleń (koncesji), zatwierdzeń i t. p., b) sprawdzenia (weryfikacji) pomieszczeń, zbiorników, naczyń, urządzeń, magazynów, zabezpieczeń urzędowych i t. p., c) legalności i celowości czynności kontrolnych i t. p., d) rachunkowości, prowadzenia ksiąg, zaników, ubytków, nadwyżek, kredytów, zaległości w płatności akcyzy i opłat monopolowych oraz nadpłat i t. p.;

8) przeprowadzenie lustracji zakładów hurtowej sprzedaży artykułów akcyzowo-monopolowych przy równoczesnym zainteresowaniu się zagadnieniem detalicznej sprzedaży tych artykułów co do sprawności ich rozprowadzania, a w miarę zachodzącej potrzeby przeprowadzenie również lustracji niektórych zakładów detalicznych.

§ 4. Do obowiązków inspektorów należy ponadto przekładanie — w razie nasuwających się konieczności — wniosków w kierunku zaprojektowania nowych przepisów lub też zmiany istniejących.

Sprawy gospodarcze i specjalne.

§ 5. W czasie przeprowadzania inspekcji inspektorzy obowiązani są również zwrócić należytą uwagę (i ewent. omówić to w sprawozdaniu) na następujące zagadnienia:

1) Wpływ obowiązującego ustawodawstwa i przepisów reglamentacyjnych z działu akcyz i monopolów na życie gospodarcze z uwzględnieniem wniosków na przyszłość.

2) Zagadnienie ilości, rozmieszczenia i zdolności produkcyjnej przedsiębiorstw i zakładów akcyzowych — monopolowych (wyrobu, przerobu, zużycia i magazynowania) z uwzględnieniem posta-

nowień, zawartych w § 2, jako też zagadnienie kształtowania się kosztów produkcji, kosztów handlowych i zagadnienie surowców, surogatów, spraw transportowych oraz realności planów gospodarczych w wymienionych przedsiębiorstwach.

3) Zagadnienie celowości utrzymywania stałych nadzorów kontroli akcyzowej, oraz sprawności ich funkcjonowania i nadzoru nad ich pracą.

4) Stan współpracy pomiędzy władzami i organami akcyzowymi a zakładami monopolowymi i instytucjami życia gospodarczego.

5) Przestępczość w dziedzine akcyz i monopolów w odniesieniu do interesów Skarbu Państwa i gospodarki.

Organizacja służby inspekcyjnej.

§ 6. 1. W celu należytego zorganizowania pracy inspektorów tworzy się na każde 2-lecie obwody inspekcyjne.

2. Obwód inspekcyjny obejmuje zasadniczo 3—4 okręgi izb skarbowych w zależności od ilości urzędów akcyzowych, przedsiębiorstw i zakładów, wysokości wpływów budżetowych z akcyz i monopolów oraz nasilenia życia gospodarczego.

§ 7. 1. W grudniu każdego roku będzie opracowany w departamencie VI szczegółowy plan inspekcji na rok następny, przydzielający każdemu inspektorowi odpowiedni obwód inspekcyjny i ustalający kolejność przeprowadzania czynności inspekcyjnych.

2. W miarę konieczności służbowych plan może być zmieniony w ciągu roku przez dostosowanie go do zaistniałych potrzeb.

§ 8. Czuwanie nad ścisłym wykonaniem ustalonego planu rocznego czynności inspekcyjnych należy do Naczelnika Wydziału Służby Akcyzowej, który przedstawia Dyrektorowi Departamentu wnioski co do ewentualnej potrzeby zmiany planu rocznego.

§ 9. 1. Przed rozpoczęciem czynności inspekcyjnych inspektor zgłasza się u dyrektora izby skarbowej.

2. W przypadku, gdy inspektor przeprowadza czynności inspekcyjne poza siedzibą izby skarbowej, powinien w krótkiej drodze zawiadomić dyrektora izby skarbowej o rozpoczęciu swych czynności.

3. Po dokonaniu inspekcji przed wyjazdem z okręgu izby skarbowej inspektor powinien poinformować dyrektora izby skarbowej o stwierdzonych w toku inspekcji ważniejszych uchybieniach i ewent. wydanych zarządzeniach.

§ 10. 1. Inspektor jest zobowiązany także poinformować o wynikach inspekcji naczelnika wydziału IV.

2. Na żądanie dyrektora izby skarbowej względnie naczelnika wydziału IV inspektor powinien podać na piśmie treść wydanych przez siebie, względnie bezzwłocznie wydać się mających, zarządzeń poinspekcyjnych z wymienieniem podstawy prawnej do ich wydania.

3. Ponadto o fakcie dokonanej inspekcji oraz o ogólnych spostrzeżeniach i ewent. wydanych zarządzeniach inspektor zapisuje do przepisanych ksiąg inspekcyjno-lustracyjnych odnośnych agend służby akcyzowej, względnie do przepisanych ksiąg w przedsiębiorstwach i zakładach, poddanych inspekcji; inspektor powinien jednak wstrzymać się od obszerniejszego omawiania w zapisach szczegółowych czynności, dokonanych w przedsiębiorstwach i zakładach, czyniąc to dopiero w swym sprawozdaniu poinspekcyjnym, chyba że takie omówienie jego zdaniem jest wskazane dla dobra służby i nie budzi żadnych wątpliwości pod względem prawnym.

§ 11. Obowiązkiem inspektora jest przeprowadzenie planowej, pełnej (ewentualnie dorywczej) inspekcji takiej ilości agend służby akcyzowej oraz przedsiębiorstw i zakładów, aby mógł wyrobić sobie należyte zdanie o legalności, celowości i sprawności działania władz i organów akcyzowych, zwłaszcza w zakresie czynności inspekcyjnych izby skarbowej i naczelników urzędów akcyzowych; w czasie inspekcji ponadto inspektor powinien dążyć do zebrania odpowiednich materiałów, potrzebnych do przedstawienia w swym sprawozdaniu całokształtu gospodarki na odcinku akcyzowo-monopolowym.

Czynności sprawozdawcze.

§ 12. 1. Po dokonaniu czynności inspekcyjnych inspektor powinien bez zwłoki sporządzić sprawozdanie poinspekcyjne.

2. Wskazanym jest, aby sprawozdanie to było podzielone na 5 części, w których należy podać:

1) w części pierwszej — ogólnej — podstawę i cel inspekcji, a następnie ogólny rys działalności służbowej agend służby akcyzowej oraz stan przedsiębiorstw i zakładów poddanych inspekcji jako też szkic gospodarki okręgu na odcinku akcyzowo-monopolowym;

2) w części drugiej — krótkie streszczenie dokonanych czynności inspekcyjnych w izbie skarbowej, urzędach, rejonach i t. p., oraz dokonanych czynności w przedsiębiorstwach i zakładach i t. p. wraz z odpowiednią oceną pracy tych agend i funkcjonowania wspomnianych przedsiębiorstw i zakładów;

3) w części trzeciej — szczegóły zauważonych usterek i niedomagań służbowych i kontrolnych, które należy zgrupować w/g podziału na wydział IV izby skarbowej, urzędy i rejony;

4) w części czwartej — wnioski co do ewentualnej zmiany przepisów, polityki skarbowej i trybu urzędowania;

5) w części piątej — wnioski osobowe i organizacyjne.

3. W przypadkach, gdy czynności inspekcyjne nie miały charakteru ogólnej inspekcji w okręgu izby skarbowej, a dotyczyły tylko czynności dorywczej względnie specjalnej dla zbadania np. pewnego zagadnienia lub zebrania pewnych materiałów informacyjnych i t. p. — inspektor sporządza odpowiednio skrócone sprawozdanie.

4. Po ukończeniu wszystkich dorywczych czynności inspekcyjnych w ciągu roku inspektor jest zobowiązany do przedłożenia ogólnego sprawozdania poinspekcyjnego w odniesieniu do każdej izby skarbowej, stosownie do ust. 1.

5. Dyrektor Departamentu może zwolnić inspektora od obowiązku przedkładania sprawozdania ogólnego, przewidzianego w punkcie 4; w tym przypadku szczegóły, dotyczące ogólnego wyniku inspekcji w każdym okręgu izby skarbowej, inspektor winien zamieścić w sprawozdaniu rocznym, przewidzianym w § 16.

§ 13. 1. Sprawozdanie poinspekcyjne przedstawia inspektor Dyrektorowi Departamentu bądź osobiście, bądź za pośrednictwem Naczelnika Wydziału Służby Akcyzowej.

2. Odpis sprawozdania przesyła się Departamentowi I do wiadomości.

§ 14. Celem ujednostajnienia metod inspekcji Naczelnik Wydziału Służby Akcyzowej ma obowiązek koordynowania czynności inspekcyjnych oraz stałego informowania inspektorów o wydawanych w Departamencie zarządzeniach i zamierzonych pracach na przyszłość.

§ 15. Każdy inspektor, niezależnie od sporządzenia sprawozdania poinspekcyjnego, jest obowiązany do przygotowania projektu wszystkich zarządzeń poinspekcyjnych w porozumieniu z Naczelnikiem Wydziału Służby Akcyzowej. Projekt ten po uzgodnieniu z zainteresowanymi wydziałami w Departamencie, jako też z innymi komórkami organizacyjnymi w Ministerstwie Skarbu, będzie przedłożony Dyrektorowi Departamentu do aprobaty.

§ 16. W pierwszej połowie stycznia każdego roku inspektor przedkłada ogólne i treściwe sprawozdanie z dokonanych inspekcji w ubiegłym roku. W sprawozdaniu tym, nawiązując do poszczególnych sprawozdań poinspekcyjnych, powinien podać ogólne wyniki inspekcji w odniesieniu do stanu agend służby akcyzowej oraz przedsiębiorstw i zakładów każdego okręgu w swym obwodzie inspekcyjnym, następnie omówić zaobserwowaną poprawę tego stanu w wyniku własnej akcji inspekcyjnej i takich czynności podległych agend, ewentualne przyczyny niedomagań i wnioski co do ich usunięcia. Ponadto inspektor powinien podać ogólną charakterystykę gospodarki na odcinku akcyzowo-monopolowym i wypowiedzieć się co do celowości wykonywania poszczególnych czynności służbowych, zwłaszcza przez kontrolę akcyzową.

Postanowienia ogólne.

§ 17. 1. Inspektor, niezależnie od czynności inspekcyjnych, spełnia w Wydziale Służby Akcyzowej funkcję opiniodawczą w sprawach legislacyjnych, organizacyjnych, osobowych, technicznych i ważniejszych administracyjnych.

2. Ponadto inspektor przegląda i opiniuje przedkładane Ministerstwu Skarbu sprawozdania inspekcyjne naczelników wydziałów IV i dzienniki służbowe inspektorów w wydziałach IV izb skarbowych (§ 35) odnośnie swego obwodu i opracowuje projekty odpowiednich zarządzeń ze strony Ministerstwa Skarbu.

§ 18. Dla potrzeb inspekcji w swym obwodzie inspektor powinien być w ciągłym kontakcie nie tylko z poszczególnymi wydziałami Departamentu, ale również z innymi komórkami organizacyjnymi w Ministerstwie, Dyrekcji Monopolów i t. p. i to bądź osobiście, bądź za pośrednictwem Naczelnika Wydziału Służby Akcyzowej.

§ 19. Niezależnie od specjalnej teczki dla spraw inspekcyjnych, przechowywanej w kancelarii Departamentu, w Wydziale Służby Akcyzowej ma być założony specjalny zapisek inspekcyjny według wzoru Nr 1.

Część II.

Czynności inspekcyjne naczelników wydziałów IV izb skarbowych i inspektorów w wydziałach IV-ch.

Naczelnik wydziału IV izby skarbowej.

§ 20. 1. Nadzór nad całą służbą akcyzową w okręgu izby skarbowej sprawuje naczelnik wydziału IV pod bezpośrednim kierownictwem dyrektora izby skarbowej.

2. Nadzór ten wykonuje on osobiście w drodze bezpośredniego przeprowadzania inspekcji podle-

głych agend, przez stałe czuwanie nad czynnościami inspekcyjnymi inspektorów w wydziale oraz przez nadzór nad takimi czynnościami naczelników urzędów akcyzowych w okręgu.

§ 21. 1. W okręgach izb skarbowych, w których jest nie więcej niż 4 urzędy, naczelnik wydziału IV winien przeprowadzić szczegółową inspekcję każdego urzędu co najmniej raz w roku, a w okręgach z ilością ponad 4 urzędy co najmniej raz w ciągu 2 lat.

2. Ponadto jest on obowiązany do przeprowadzenia inspekcji każdego rejonu (oddziału rejonu) kontroli akcyzowej co najmniej raz w ciągu 2 lat, choćby tylko w trybie dorywczej lustracji.

§ 22. Niezależnie od czynności, wymienionych w § 20, do obowiązków naczelnika wydziału IV należy przeprowadzenie w ciągu każdego roku inspekcji takiej ilości przedsiębiorstw produkcji, przerobu, zużycia i magazynowania artykułów akcyzowo-monopolowych, jako też w pewnej mierze także zakładów sprzedaży, i w takich rozmiarach, aby sobie mógł wyrobić zdanie o poziomie czynności inspekcyjnych inspektorów w wydziale i naczelników urzędów akcyzowych.

Inspektorzy w wydziale IV izby skarbowej.

§ 23. Organami inspekcyjnymi w wydziale IV izby skarbowej są inspektorzy, podlegli służbowo i funkcyjnie bezpośrednio naczelnikowi wydziału IV, a zgrupowani w oddziale administracyjnym tego wydziału.

§ 24. Ilość inspektorów zależna jest od rozmiaru agend służby akcyzowej i od przewidzianych czynności kontrolnych w okręgu. Na każde co najmniej 2 urzędy akcyzowe powinien być przewidziany etat dla 1 inspektora, a w większych okręgach może być ponadto wyznaczony dodatkowy etat dla 1 inspektora, którego zadaniem będzie wyłączne przeprowadzanie inspekcji działów karnych w urzędach akcyzowych.

§ 25. 1. Jeśli w wydziale IV jest więcej niż 1 inspektor, należy utworzyć dla każdego inspektora odpowiedni obwód inspekcyjny, oczywiście z wyjątkiem inspektora przeznaczonego do wyłącznej inspekcji działów karnych.

2. Obwód inspekcyjny przydziela się inspektorowi na okres nie dłuższy niż 3 lata.

§ 26. W wyjątkowych przypadkach Ministerstwo Skarbu może zezwolić na inne zorganizowanie służby inspekcyjnej, niż wymienione w §§ 24 i 25, biorąc pod uwagę konieczność powierzenia czynności inspekcyjnych poszczególnym inspektorom według ich kwalifikacji zawodowych i wykształcenia.

§ 27. 1. Najpóźniej w sierpniu każdego roku należy opracować w wydziale IV ogólny plan czynności inspekcyjnych na okres od 1 września do 31 sierpnia następnego roku.

2. Przy opracowywaniu planu rocznego należy wziąść pod uwagę wszystkie przewidziane czynności inspekcyjne przy uwzględnieniu potrzeb nadzoru, zmierzającego do należytego zabezpieczenia interesów Skarbu Państwa.

3. Na podstawie planu rocznego, traktowanego jako ogólna, ramowa dyspozycja działalności inspekcyjnej, ma być opracowany szczegółowy plan inspekcji kwartalnej, w którym należy podać, jakie czynności, w jakim czasokresie i przez kogo mają być dokonane w ciągu kwartału w odniesieniu do podległych agend, przedsiębiorstw i zakładów oraz na jakie zagadnienia gospodarcze z dziedziny akcyzowo-monopolowej należy szczególną zwrócić uwagę.

4. Przy opracowywaniu planów należy przyjąć, jako zasadę, jak największe wykorzystanie inspektorów w pracy terenowej przy równoczesnym ograniczeniu zajęć w biurze do minimum.

5. W przypadku zachodzącej potrzeby plany inspekcyjne mogą być w ciągu okresu, na jaki są przewidziane, zmienione.

§ 28. Na podstawie kwartalnego planu czynności inspekcyjnych każdy inspektor przedkłada naczelnikowi wydziału IV w końcu miesiąca projekt podróży służbowych w przyszłym miesiącu, który po zatwierdzeniu jest podstawą do uzyskania zaliczki na koszta podróży służbowej i diet.

§ 29. Do obowiązków inspektora w wydziale IV należy:

1) dokonywanie czynności inspekcyjnych wszystkich agend służby akcyzowej w obwodzie inspekcyjnym, t. j. urzędów akcyzowych, rejonów (oddziałów rejonów) i stałych nadzorów kontroli akcyzowej, zmierzających do stwierdzenia, czy działalność wspomnianych agend odpowiada interesom Skarbu Państwa w świetle obowiązujących przepisów, a w przypadku stwierdzenia usterek i niedomagań — do wyciągania właściwych wniosków służbowych;

2) dokonywanie czynności inspekcyjnych przedsiębiorstw produkcji, przerobu, zużycia i magazynowania artykułów akcyzowo-monopolowych, jako też zakładów sprzedaży tych artykułów;

3) niezależnie od czynności, przewidzianych w punktach 1 i 2 — rozwijanie działalności służbowej, zamierzającej do usuwania wszelkich niedomagań, stojących na przeszkodzie do sprawnego rozwoju gospodarki na odcinku akcyzowo-mono-

Pozycja 130

polowym. W tym celu każdy inspektor w granicach swych uprawnień powinien rozwijać własną inicjatywę, a w pozostałych przypadkach—przedkładać odpowiednio opracowane wnioski naczelnikowi wydziału IV;

4) ustawiczne szkolenie urzędników i praktykantów w obwodzie inspekcyjnym w odniesieniu do obowiązujących przepisów, wiadomości technologicznych, umiejętności potrzebnych do obsługi przyrządów kontrolno-mierniczych i sprzętu technicznego oraz innych wiadomości naukowych, niezbędnych dla urzędników akcyzowych przy wykonywaniu służby;

5) czuwanie nad stanem narzędzi mierniczych i sprzętu technicznego, oddanego urzędnikom kontroli akcyzowej do użytku dla celów służbowych;

6) badanie sprawności działania przyrządów kontrolno-mierniczych systemu Siemensa i ich naprawa, a zwłaszcza przesuwanie mimośrodu koła alkoholowego w granicach, przewidzianych w specjalnych przepisach, a także decydowanie co do wysłania do Warsztatów Naprawy tych przyrządów i ich części do naprawy oraz przyjmowanie tychże po naprawie;

7) utrzymywanie stałego kontaktu służbowego z naczelnikami urzędów akcyzowych, kierownikami rejonów i innymi urzędnikami kontroli akcyzowej w obwodzie inspekcyjnym, a to celem udzielania naczelnikowi wydziału IV na jego żądanie opinii o tych urzędnikach;

8) wydawanie opinii i stawianie wniosków w sprawach technicznych i administracyjnych co do przedsiębiorstw akcyzowo - monopolowych w obwodzie inspekcyjnym;

9) przeprowadzanie wszelkiego rodzaju dochodzeń, zleconych przez naczelnika wydziału IV.

§ 30. 1. Inspektorzy są zobowiązani do dokonania szczegółowej inspekcji co najmniej raz w roku:

1) każdego urzędu akcyzowego, rejonu, oddziału rejonu i stałego nadzoru kontroli akcyzowej;

2) w miarę możliwości — każdego przedsiębiorstwa produkcji i magazynowania artykułów akcyzowo-monopolowych;

3) wszystkich ważniejszych przedsiębiorstw przerobu i zużycia tych artykułów, przy czym izba skarbowa decyduje we własnym zakresie, które z tych przedsiębiorstw należy uważać za ważniejsze;

4) takiej ilości zakładów sprzedaży artykułów akcyzowo-monopolowych, jaka jest potrzebna dla zorjentowania się, czy rozprowadzanie tychże artykułów odpowiada interesom Skarbu Państwa i potrzebom społeczeństwa.

2. W odniesieniu do mniej ważnych przedsiębiorstw przerobu i zużycia artykułów akcyzowo-monopolowych inspektorzy są zasadniczo zobowiązani do dokonywania czynności inspekcyjnych co najmniej raz w roku w trybie dorywczej inspekcji.

3. W przypadku, gdy ilość wszystkich przedsiębiorstw przerobu i zużycia artykułów akcyzowo-monopolowych jest stosunkowo nieduża, inspektorzy są obowiązani do dokonania w ciągu roku szczegółowej inspekcji wszystkich tych przedsiębiorstw.

4. W przypadkach potrzeb służbowych izba skarbowa jest upoważniona do zwiększenia tych norm.

§ 31. Naczelnik wydziału IV z własnej inicjatywy względnie na polecenie dyrektora izby skarbowej może powierzyć wykonanie pewnej czynności inspekcyjnej inspektorowi w obwodzie innego inspektora, względnie może zarządzić wykonanie takiej czynności komisji w składzie 2—3 inspektorów, lub innych urzędników z działu służby akcyzowej, lub zlecić wykonanie pewnych specjalnych czynności inspekcyjnych kierownikom oddziałów w wydziale IV względnie innym urzędnikom akcyzowym.

§ 32. 1. Izba skarbowa może upoważnić inspektorów do wydawania doraźnych zarządzeń celem usunięcia mniej ważnych usterek, niedomagań służbowych i kontrolnych na miejscu, co powinno być wyraźnie wymienione bądź w dekrecie delegacyjnym, którym przydzielono im obwody inspekcyjne, bądź też w specjalnym zarządzeniu.

2. W pozostałych przypadkach inspektorzy ograniczają się do opisania względnie tylko wzmianki o takich usterkach i niedomaganiach w przepisowych księgach czy zapiskach, przewidzianych w obowiązujących przepisach.

3. Izba skarbowa decyduje we własnym zakresie, które usterki i niedomagania należy uważać za mniej ważne.

Czynności sprawozdawcze.

§ 33. 1. Naczelnik wydziału IV przedkłada do dnia 18 następnego miesiąca dyrektorowi izby skarbowej ogólne sprawozdanie za ubiegły miesiąc z dokonanych czynności inspekcyjnych.

2. W sprawozdaniu tym naczelnik wydziału omawia i wydaje ocenę o działalności służbowo-inspekcyjnej inspektorów i naczelników urzędów akcyzowych; ponadto w sposób treściwy przedstawia szczegóły, dotyczące rozwoju względnie niedomagań służbowych i gospodarki na odcinku akcyzowo-monopolowym w okręgu, podając jakie poczyniono kroki celem usprawnienia służby i usunięcia niedomagań oraz jakie zarządzenia, jego zdaniem, powinny być wydane w tym kierunku w przyszłości.

§ 34. 1. Inspektorzy są zobowiązani do prowadzenia miesięcznego dziennika służbowego według wzoru Nr 2, w którym wpisują w miarę dokonywanych czynności w sposób treściwy, ale ilustrujący w dostatecznej mierze, całokształt dokonanych czynności inspekcyjnych, jakie wydali zarządzenia celem usunięcia usterek i niedomagań służbowych i kontrolnych, względnie jakie stawiają wnioski w sprawie ich usunięcia.

2. Inspektorzy przedstawiają swe dzienniki najpóźniej do dnia 7-go następnego miesiąca; niezależnie od tego — w razie potrzeby — przedstawiają oddzielne sprawozdanie, dotyczące:

a) spraw szczególnej wagi, które wymagają szerszego omówienia i o których należy dokonać wzmianki w dzienniku służbowym,

b) spraw tajnych i poufnych — w odniesieniu do kontrolowanych agend,

c) opinii i wniosków służbowych — w odniesieniu do urzędników w swym obwodzie inspekcyjnym.

3. Dzienniki sprawdza osobiście naczelnik wydziłu IV, a na dowód sprawdzenia czyni odpowiednie notatki w rubryce 5 i zamieszcza swój podpis.

§ 35. Izba skarbowa przedkłada Ministerstwu Skarbu (Departament VI) do dnia 25 każdego miesiąca odpis sprawozdania poinspekcyjnego naczelnika wydziału IV, o którym mowa w § 33, i dzienniki służbowe inspektorów (§ 34) wraz z odpisem ważniejszych zarządzeń poinspekcyjnych, przy czym pozostawia się decyzji izby skarbowej ocenę, które z tych zarządzeń należy uważać za ważniejsze.

§ 36. Inspektorzy są zobowiązani do prowadzenia dla swych potrzeb służbowych zapisku, obejmującego:

1) spis urzędników urzędów akcyzowych i kontroli akcyzowej w swym obwodzie inspekcyjnym z podziałem na urzędy, rejony i t. p., w którym należy odnotowywać daty zetknięcia się służbowego z każdym z wymienionych urzędników oraz zamieszczać krótkie notatki odnośnie szkolenia urzędników akcyzowych i praktykantów (§ 29 ust. 4);

2) spis wszystkich przedsiębiorstw wyrobu, przerobu, zużycia i magazynowania artykułów akcyzowo-monopolowych — również z podziałem na urzędy, rejony, miejscowości i rodzaje, w którym należy odnotowywać daty kontroli z podaniem znaku „nor“, oznaczającego normalną inspekcję, lub znaku „dor“ — znaczającego dorywczą inspekcję. Niezależnie od tego inspektor zamieszcza w zapisku (tylko ilościowo), ile zinspekcjonował zakładów sprzedaży w ciągu roku — z podziałem na urzędy, rejony, miejscowości i rodzaje;

3) spis wszystkich przyrządów kontrolno-mierniczych systemu Siemensa, w którym należy uwidaczniać ważniejsze czynności przy badaniu sprawności ich działania, jak: przesunięcie mimośrodku, drobne remonty, wysyłka do Warsztatów Naprawy i t. p. czynności.

Część III.

Czynności inspekcyjne naczelników urzędów akcyzowych.

§ 37. 1. Naczelnicy urzędów akcyzowych, niezależnie od swych obowiązków biurowych, są obowiązani do przeprowadzania czynności inspekcyjnych w terenie, a to:

1) rejonów, oddziałów rejonów i stałych nadzorów kontroli akcyzowej—co najmniej raz w roku;

2) wszystkich przedsiębiorstw wyrobu, przerobu, zużycia i magazynowania artykułów akcyzowo-monopolowych — co najmniej raz w roku, oraz odpowiedniej ilości zakładów hurtowej i detalicznej sprzedaży tych artykułów.

2. Pozostawia się uznaniu naczelników, w jakich miesiącach mają dokonywać czynności inspekcyjnych w przedsiębiorstwach i zakładach ze względu na ich różnorodność i sezonowość, oraz ile zakładów hurtowej i detalicznej sprzedaży mają w ciągu roku poddać inspekcji;

3. W przypadku, gdy w obwodzie urzędu jest większa ilość przedsiębiorstw akcyzowo-monopolowych, zwłaszcza drobnych przedsiębiorstw przerobu i zużycia, izba skarbowa jest upoważniona do określenia, jaką ilość i jakiego rodzaju przedsiębior-

stwa winien naczelnik urzędu poddać inspekcji w ciągu roku.

4. Przedsiębiorstwa produkujące mają być kontrolowane możliwie podczas ruchu.

§ 38. Do naczelników urzędów akcyzowych w odniesieniu do ich czynności inspekcyjnych mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 29 ust. 1, 3, 4, 5 i 6 (zdanie pierwsze).

§ 39. Izba skarbowa jest upoważniona do określenia, ile dni w roku (z ewentualnym podziałem na miesiące) powinien naczelnik urzędu poświęcić pracy inspekcyjnej poza biurem z tym, że za zezwoleniem izby skarbowej może on w czynnościach inspekcyjnych wyręczać się w pewnej mierze swym zastępcą.

§ 40. 1. Z dokonanych w ciągu miesiąca czynności inspekcyjnych naczelnik urzędu przedstawia do dnia 7-go następnego miesiąca izbie skarbowej dziennik czynności pozabiurowych według wzoru Nr 3. Oprócz tego w razie potrzeby przedstawia on dodatkowo specjalne sprawozdanie poinspekcyjne w przedmiocie ważniejszych niedomagań służbowych, kontrolnych i gospodarczych, podając co uczyniono dla ich usunięcia i jakie dalsze zarządzenia powinny być wydane jego zdaniem przez izbę skarbową.

2. Dzienniki służbowe naczelników urzędów sprawdza osobiście naczelnik wydziału IV, a na dowód sprawdzenia czyni adnotacje w rubryce 5-tej i zamieszcza swój podpis.

§ 41. Zastępca naczelnika urzędu z dokonanych czynności inspekcyjnych przedstawia naczelnikowi urzędu dziennik czynności pozabiurowych według tego samego wzoru Nr 3, na podstawie którego naczelnik urzędu — w razie potrzeby — wydaje odpowiednie zarządzenia poinspekcyjne, o czym czyni wzmiankę w rubryce 4 i zamieszcza swój podpis na dowód sprawdzenia dziennika.

C z ę ś ć IV.

Postanowienia końcowe.

§ 42. 1. Ministerstwo Skarbu może zezwolić izbom skarbowym na wydanie własnych zarządzeń, zawierających szczegółowe rozwinięcie postanowień niniejszej instrukcji odnośnie części II i III, o ile ważne względy służbowe za tym przemawiają.

2. Odpisy zarządzeń w tej sprawie izby skarbowe są obowiązane przedłożyć do wiadomości Ministerstwa Skarbu (Departamentu VI).

§ 43. W odniesieniu do czynności inspekcyjnych w izbach skarbowych i w urzędach akcyzowych mają odpowiednie zastosowanie przepisy części I niniejszej instrukcji, o ile poszczególne kwestie nie zostały już unormowane w częściach II i III instrukcji.

Pozycja 130

Wzór Nr 1

L. p.	Inspekcja agend służby akcyzowej w okręgu Izby Skarbowej	Czasokres przeprow. inspekcji (od — do)	Nazwisko i imię przeprowadzającego inspekcję

Data złożenia sprawozdania poinspekcyjnego	Data i Nr wysłanego zarządzenia poinspekcyjnego	Termin wyznaczony na odpowiedź	Data i Nr sprawozdania Izby Skarbowej o wykonaniu zarządzenia Min. Skarbu	Data i Nr ewent. dalszych zarządzeń Min. Skarbu	Uwagi

Wzór Nr 2

IZBA SKARBOWA w

Obwód inspekcyjny obejmujący

Urzędy Akcyzowe w

DZIENNIK SŁUŻBOWY

.... Inspektora w Wydziale IV

(nazwisko i imię)

za m-c 19 r.

Data	Miejscowość i nazwa inspekcjonowanego urzędu (rejonu) względnie przedsiębiorstwa (zakładu)	Krótki opis wykonanych czynności z podaniem wyniku inspekcji oraz poczynionych spostrzeżeń i usterek	Doraźne polecenia względnie wskazówki udzielone przez inspektora	Uwagi Naczelnika Wydziału IV oraz wydane zarządzenia przez Izbę Skarbową (data i liczba)
1	2	3	4	5

IZBA SKARBOWA w ....

URZĄD AKCYZOWY w

Wzór Nr 3

DZIENNIK CZYNNOŚCI POZABIUROWYCH

.... Naczelnika Urzędu Akcyzowego
(nazwisko i imię)

w ....

za miesiąc 19 r.

Data	Miejscowość i nazwa inspekcjonowanego rejonu, oddziału rejonu, względnie przedsiębiorstwa (zakładu)	Krótki opis wykonanych czynności z podaniem wyniku inspekcji, oraz poczynionych spostrzeżeń i usterek	Wydane zarządzenia względnie udzielone wskazówki przez Naczelnika Urzędu	Uwagi Naczelnika Wydziału IV
1	2	3	4	5

Poz.	T R E Ś Ć		Data
129	Pobór scalonego podatku obrotowego od sprzedaży artykułów Polskiego Monopolu Tytoniowego, Państwowego Monopolu Spirytusowego, Polskiego Monopolu Solnego i Państwowego Monopolu Zapałczanego.	Z	1 IV. 1948 r.
130	Instrukcja inspekcyjna w dziale służby akcyzowej.	Z	1 IV. 1948 r.

Nr 37

Znak	
OrOs	
GB	
KS	
OSk	
OK	
B	
K	
RK	
C	
ZPP	
POD	×
PW	
MOSk	
P	
EA	
A	×
M	
U	
Sp	
L	
R	

Ogłoszenie

Ogłoszenie o unieważnieniu legitymacji służbowej.
Ogłoszenie o unieważnieniu legitymacji służbowej.

Objaśnienie znaków:

OrOs — dział organizacyjny i osobowy
GB — „ gospodarczy i budżetowy resortu
KS — „ karny skarbowy
OSk — „ Ochrony Skarbowej
OK — „ obrotu pieniężnego i kredytu
B — „ budżetowy
K — „ finansów i podatków komunalnych
RK — „ rachunkowo-kasowy
C — „ ceł
ZPP — „ zobowiązań i postępowania podatkowego
POD — „ podatków: obrotowego i dochodowego
PW — „ podatku od wynagrodzeń
MOSk — „ podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P — „ innych podatków bezpośrednich
EA — „ egzekucji administracyjnej
A — „ akcyz
M — „ monopolów
U — „ ubezpieczeń
Sp — „ spółdzielczości
L — „ likwidacyjny
R — „ różnych
Z — zarządzenie
I — instrukcja
O — okólnik
Ob — obwieszczenie
Uch — uchwała

OGŁOSZENIE

o unieważnieniu legitymacji służbowej.

Unieważnia się legitymację służbową Nr 21 wystawioną w dniu 1. I. 1948 r. przez Okręgowy Inspektorat Ochrony Skarbowej w Olsztynie na nazwisko Kozłowskiego Stanisława, podkomisarza skarbowego, zagubioną w Olsztynie w dniu 12 marca 1948 r.

OGŁOSZENIE

o unieważnieniu legitymacji służbowej.

Unieważnia się legitymację służbową Nr 13 wystawioną w dniu 1 stycznia 1948 r. przez Okręgowy Inspektorat Ochrony Skarbowej w Olsztynie na nazwisko Komar Heleny, żony Piotra, pracownika kontraktowego, a nie zwróconą w dniu zwolnienia ze służby w O. S. wyżej wymienionego pracownika z powodu zagubienia.

Cena zł 88

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata: roczna zł 2.400; półroczna zł 1.300 kwartalna zł 700; miesięczna zł 300.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz okres czasu, którego prenumerata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty. Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca następnego po dokonaniu wpłaty, jednak na okres nie dłuższy niż do końca 1948 r.
Reklamacje z powodu nieotrzymania numeru należy zgłaszać we właściwym Urzędzie pocztowym natychmiast po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacje kierowane do Administracji pozostaną bez odpowiedzi. Pojedyncze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.
Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty, wynosi zł 90.

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.